

Show

BEGYNNEREN

– Jeg er glad i å tjuvstarte. En gul lapp eller restskatt kan være en glimrende begynnelse på et eller annet, sier **Ingrid Bjørnov**.

Det nye showet hennes **2012-ouverturen** er en hyllest til livets mange ufullførte prosjekter.

tekst Vivian Songe foto Paal Audestad

DET BEGYNTE PÅ LOFTET. I fjor sommer flyttet Ingrid Bjørnovs mor fra en bratt rekkehusleilighet og inn i en kjekk treroms. På barndomshjemmets loft var ingenting blitt kastet siden 1965. En fornøylig og smertefull prosess, sier Bjørnov, som fant stoff nok til tre hele show der oppe. Hun kom dessuten over 72 nedstøvede norgesglass.

– Da begynte det å surre i hodet. Jeg så for meg hvordan jeg skulle fylle glassene med solbærsyltetøy, rabarbrapesto, humlechutney, ripsgelé og hvem vet hva. Jeg skulle merke alle glassene og stille dem opp på rad i kjelleren. Jeg skulle bli dronningen av bærhøsten 2011! Det endte med at jeg fylte fire av dem med solbær fra hagen, og det var det.

Da hun merket at Terje, mannen hennes, begynte å skule på de 68 gjenværende glassene, tok hun dem med på øvelse for å være sikker på at han ikke ville kaste dem. Siden de likevel var der, ble de med på scenen under et show. Glassene ble fort til en sang. *Eksempler på ting jeg har planlagt.*

– Det som er så gøy med store planer, er at det er først når man går på trynet at noe virkelig begynner å skje. Dette er den røde tråden i det nye showet mitt, sier hun.

HAMSTEREN. Episoden er typisk for Bjørnovs kreative metode: Se hva du finner, og bruk det som det faller deg inn. Kan du ikke dra nytte av det nå, så spar det til tiden er inne. Kan du ikke bruke det noen gang, er det ikke så farlig. Gleden over ideen er nok i seg selv.

– Det er en hamster og en realist i hver familie. Jeg er hamsteren. Men jeg er ikke den eneste her i verden som er svak for tomgods. Det interesserer meg: Hvem samler, og hvorfor samler de?

Selv vet Ingrid godt hvorfor hun samler.

– Jeg leter hele tiden etter ting som kan bli til noe. Det kan være gjenstander fra en dugnad, brokker av samtaler fra toget, starten på en sang. Ideer kommer nemlig ikke når du trenger dem. Jeg er livredd for ikke å ha haugevis av løse lapper i bakhånd, sier hun og trekker frem en tykk, grønn perm med strikk rundt hvor noteark, skriblerier, gule lapper og påbegynte sangtekster tyter ut på kryss og tvers.

– Dette er utgangspunktet for det nye showet.

Ingrid Bjørnov åpner vidunderet og blar seg gjennom en rekke ufullendte ideer.

– Her er for eksempel *De fire årstidene* av Vivaldi med ny tekst, sier hun og blar videre før jeg rekker å spørre hva den handler om.

Deretter følger *Innespeiderbevegelsen*, en sang om rusbefengte klassiske komponister, en skisse til brettspillet *Dritings*, starten på boka *Bygg, reis deg, vær så snill* og en musikal om brunsnegler. En musikalsk reise i finanskriser fikk hun aldri helt sving på.

– Den er basert på at jo verre det går på børsen, desto gøyere er det på hitlistene. Det starter med krakket i 1929 og låta *Happy days are here again*. Så går den fra børskrakk til børskrakk. Menneskene som analyserer finanskrisen er jo de samme som ikke så den komme. Men hver gang jeg går gjennom teksten og vurderer den på nytt, kommer jeg til at ja, den er fiffig og smart, men det er ikke nok hjerte i den. Den har ikke noen dypere bunn, og da holder det ikke.

SPOLE TILBAKE. Det neste som dukker opp er *Kassetmonologene – fortellinger fra et liv med kassettpiller*. Vi gjør en pause her. I fjor, i forbindelse med sitt andre soloalbum, lagde Ingrid nemlig en kassett.

